

De Emmaüsgangers en 'het momentum'

Einde

[Bekijk je liever de video?](#) (8')

Pieter Cornelisz van Rijck

Je ziet hier een werk van *Pieter Cornelisz van Rijck*, gemaakt in 1605. Pieter komt uit een familie van brouwers en leefde in de Nederlanden en in Italië. Hij toont ons een keuken van een begoede familie. Want het is een grote

ruimte, er is veel personeel aan het werk en er is een ruime variëteit aan vlees. De bevolking van de Nederlanden was in die tijd de best gevoede van heel Europa, en je ziet die overvloed op veel schilderijen uit die tijd. Op de hygiëne valt er wel wat aan te merken, want de honden en de katten lopen hier vrij rond.

eigenlijk is het geen anachronisme

Waarom toon ik deze tekening? Wel, in de marge gebeurt er iets merkwaardigs, dat je pas ziet na aandachtige studie. Want in een achterkamer rechts bovenaan zit Jezus aan tafel met twee discipelen. De tekening draagt daarom als titel "*Keuken, met de maaltijd van de Emmaüsgangers*".

Jezus heft in gebed zijn handen op om het brood te zegenen, en pas dan herkennen de discipelen Hem. De tekening lijkt een anachronisme want Jezus leefde niet in

1605, en Emmaüs ligt niet in de Nederlanden. Maar eigenlijk is het geen anachronisme, want Jezus is aanwezig in alle tijden. Hij behoort tot een dimensie die zich uitstrekt boven tijd en ruimte, en Hij benadrukt dat met de woorden:

... Want waar twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben Ik in hun midden. (Matteüs 18:20 NBV)

Dat gold 2000 jaar geleden in Israël, en ook in 1605 in de Nederlanden - en dat geldt vandaag nog.

laat *het momentum* niet passeren

Wellicht heeft het keukenpersoneel het drietal zien passeren, maar ze besteedden er verder geen aandacht aan. Ook nu zien ook heel wat mensen, op een of ander tijdstip in hun leven, Jezus passeren - of opnieuw passeren... Dan komt het erop aan om de gelegenheid aan te grijpen om Hem te leren kennen, en Hem na te volgen.

Men heeft het vandaag soms over *het momentum* - over die gunstige gelegenheid om een verandering door te voeren. Paulus maakt melding van zo'n *momentum* in een brief aan de Korintiërs.

*Als Gods medewerkers sporen wij u dan ook aan: laat de goedheid die Hij u bewijst niet tevergeefs zijn. God zegt: "Wanneer de tijd daarvoor gekomen is, luister Ik naar je, op de dag van de redding help Ik je." **Nu is de tijd daarvoor gekomen, nu is de dag van de redding.***

(2 Korintiërs 6:1 - 2 NBV)

Als je je aangesproken voelt door Jezus, laat je best *het momentum* niet passeren! Want uitstel leidt heel vaak tot afstel.

het maakt de keuze alleen maar moeilijker

Het wachten dat gepaard gaat met het onderzoeken en het '*vragen stellen*' is wél een goede zaak, want het geniet de voorkeur om grote beslissingen niet overhaast te nemen. Jezus dringt er trouwens op aan om eerst de kosten te berekenen... Maar *zomaar* de keuze voor verandering uitstellen, maakt de situatie alleen maar moeilijker. Want het eerste enthousiasme dooft uit en die gebeurtenis die wees op Gods bestaan, verdwijnt naar de achtergrond... Hetgeen eerst zo sterk aansprak, wordt nu gerelativeerd, en de innerlijke stem wordt het zwijgen opgelegd...

Veel mensen raken ook gaandeweg steeds dieper verankerd in een wereld die van God vervreemd is. Niet voor niets zegt Jezus dat het voor rijke mensen erg moeilijk is om binnen te gaan in Gods Koninkrijk. Zij hebben veel connecties en tal van belangen die het moeilijk maken om de weg van bescheidenheid en medeleven te gaan volgen. In de evangeliën lees je over *een rijke jongeman* die gefascineerd was door Jezus, en Hem opzocht, en ook de juiste vragen stelde. Maar uiteindelijk maakte hij geen gebruik van *het momentum*

want hij vond de prijs te hoog. Natuurlijk kan zo iemand er later toch voor kiezen om God de eerste plaats te geven. Maar die kans is klein, want hij zal voortaan Jezus mijden. Zoals velen die invloed en macht genieten, zal hij in de verleiding komen om twijfelachtige beslissingen te nemen die hem verder van God verwijderen - beslissingen die, net als bij de religieuze leiders, ingegeven zijn door eigenbelang en *"la raison d'état"*.

er is maar één ding noodzakelijk

Maar er staat op de tekening ook een ander personage dat ik even in de kijker zet. Die vrouw doet denken aan Marta - de zus van Maria en Lazarus. Want ook Marta was, wanneer Jezus bij hen op bezoek was, in de keuken druk in de weer.

Maar Marta werd helemaal in beslag genomen door de

zorg voor haar gasten. Ze ging naar Jezus toe en zei: 'Heer, kan het U niet schelen dat mijn zuster mij al het werk alleen laat doen? Zeg tegen haar dat ze mij moet helpen.' De Heer zei tegen haar: **'Marta, Marta, je bent zo bezorgd en je maakt je veel te druk. Er is maar één ding noodzakelijk. Maria heeft het beste deel gekozen, en dat zal haar niet worden ontnomen.'**
(Lucas 10:40 - 42 NBV)

Er zijn honderd-en-een zaken die onze aandacht kunnen opeisen, en ons weghouden van datgene wat van blijvende waarde is. Misschien moeten ook sommige van Jezus vrienden net als Marta hun prioriteiten herzien, en minder belang hechten aan uiterlijke dingen.

Marta wil dat Jezus haar helpt om ook haar zus te duwen in die tredmolen van het leven. *"Kan het U niet schelen...?"* vraagt ze aan Jezus. Maar juist omdat het Hem kan schelen hoe het de mens vergaat, gaat Hij tegen Marta in. *Er is maar één ding noodzakelijk*, en dat is een goed contact met Hem. Dat is prioritair en dat zal een weldoende invloed hebben op alle andere aspecten van het leven.

vaak komt Hij in eerste instantie incognito

Karl Schmidt Rottluff - 1918

We zoomen nu in op de Emmaüsgangers. Ze waren getraumatiseerd door die vreselijke kruisdood, en keerden na het Paschafeest terneergeslagen huiswaarts.

Diezelfde dag gingen twee van de leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heet en zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd ligt. Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden. Hij vroeg hun: "Waar loopt u toch over te praten?" Daarop bleven ze somber gestemd staan.
(Lucas 24:13 - 17 NBV)

Het is een komische situatie want Jezus blijft in eerste instantie incognito. Zo worden ze niet overweldigd door

emoties: hun aandacht gaat niet uit naar zijn persoon, maar naar zijn uitleg.

Dat de discipelen de opgestane Jezus niet onmiddellijk herkenden is trouwens iets wat we telkens weer vaststellen, wanneer Hij na zijn opstanding verschijnt. Want Jezus beschikt na zijn verrijzenis over een andersoortig lichaam: aan de twijfelende Thomas toonde hij gewonde handen, hier lijkt daar geen sprake van...

Wat de Emmaüsgangers meemaakten kan ook in ons leven gebeuren: Jezus die naar ons toekomt. Vaak komt Hij in eerste instantie incognito via een *medewerker Gods* - zoals Paulus zichzelf in een hiervoor vermelde tekst omschrijft. Zo kunnen ook wij God leren kennen, en Jezus uitnodigen om mee te gaan op onze levensweg... We praten dan over hetgeen ons bezighoudt, zodat Hij zijn licht laat schijnen op wat er gaande is. Hij zal ook ons in donkere tijden hoop en perspectief geven.

de Bijbel kan ons de ogen openen

En dan vertellen de Emmaüsgangers aan Jezus dat een *zekere Jezus van Nazaret*, waarvan zij hoopten dat Hij Israël zou bevrijden, ter dood werd gebracht. Maar enkele vrouwen beweren nu dat Hij terug leeft...

en Jezus reageert als volgt:

*"Hebt u dan zo weinig verstand en bent u zo traag van begrip dat u niet gelooft in alles wat de profeten gezegd hebben? **Moest de Messias al dat lijden niet ondergaan om zijn glorie binnen te gaan?**" Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten.*

(Lucas 24:25 - 27 NBV)

Uit de vergelijking van Jezus' leven met de gebeurtenissen, de rituelen en de profetische woorden van het Oude Testament, hadden ze kunnen concluderen dat Hij de Messias is! We zien hier welk een groot gezag Jezus aan die boeken toekent. Ook wij kunnen, gebruikmakend van het Oude Testament en van het levensverhaal van Jezus en de uitleg in de brieven van de apostelen, tot de juiste conclusies komen over wie Jezus werkelijk is. De Bijbel kan ons de ogen openen.

Jezus zegt aan de Emmaüsgangers ook dat zijn lijden noodzakelijk was *om de glorie in te gaan*. Die glorie wijst op zijn opname met dat nieuwsoortige onsterfelijke lichaam in die heerlijke eeuwige dimensie van de Vader. En dat is iets waarin ook wij Hem mogen volgen.

hier blijkt de grote honger van die leerlingen

Vervolgens komen de Emmaüsgangers toe op hun bestemming, en dan lezen we:

... Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: "Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde." Hij ging mee het dorp in en bleef bij hen. Toen Hij met hen aan tafel aanlag, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem. Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. Daarop zeiden ze tegen

elkaar: "**Brandde ons hart niet** toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?"

(Lucas 24:28 - 32 NBV)

"Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen"... Ja, Jezus heeft nooit iemand gesmeekt of onder druk gezet om Hem te volgen. Integendeel, Hij wil geen meelopers, maar mensen die Hem uit overtuiging volgen.

En hier blijkt de grote honger van die Emmaüsgangers, om God nóg beter te leren kennen. Daarstraks had ik het over *het momentum* waarop de juiste keuze moet gemaakt worden, en dat is wat hier gebeurt. Hadden de discipelen Jezus laten gaan, dan hadden ze wel veel bijgeleerd, maar Hem niet echt ontmoet... Maar zij maakten gebruik van *het momentum*, en als ook wij dat doen, kunnen wij Hem met *een brandend hart* ontmoeten.

[C.S. Van Audenard](#)

augustus 2021

Begin